

عنوان مقاله:

حاشیه نشینان و گسترش فضایی کلان شهر تهران

محل انتشار:

سومین همایش ملی راهکارهای دستیابی به توسعه پایدار در علوم معماری و شهرسازی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

افروز مکوندی - کارشناسی ارشد شهرسازی، دانشگاه دولتی، واحد خرم آباد،

فروزان بیرانوند - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملایر،

خلاصه مقاله:

در دو دهه گذشته نگرش به مکان زیست انسانها تغییرات چشمگیری داشته است، مسکن به عنوان نیاز بشر دیگر تنها سرپناه نیست بلکه مکانی برای رشد و تعالی فرد و مامنی برای ارضای نیازهای مختلف وی شمرده میشود. مسکن در درون یک چهار دیواری خانواده و هم در سطح وسیع تر در محیط پیرامونش باید سلامت جسم و روح افراد ساکن را مهیا نماید، به همین دلیل محیط مسکونی دو جزء جدانشدنی از یک کل واحد هستند. شکل گیری و گسترش شهرکهای حاشیه ای اطراف کلان شهر تهران پاسخگویی به نیاز انبوه مسکن به ویژه برای خانوارهای کم درآمد که از طرح های ناکارآمد فاز قبل اندیشیه شده شکل گرفته اند، اثرات مانده ای هستند که پیامدهای مخربی را به جای گذاشته اند. در این مقاله سعی شده یکی از دلایل گسترش فضایی کلان شهر تهران وجود حاشیه نشینان بوده مورد تحلیل قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

ساختار فضایی، شهرنشینی، حومه های شهرنشینی، کلان شهرها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/920488>

